

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

**VIGYÁZZ MAGADRA
PESTI GYALOGOS**

Elrettentő számok + Többé nem fordul elő? + Villamos előtt, motorkerékpár előtt + Félóra a közlekedérendszet kocsijával

Extr. Hírlap.

1962. máj. 26

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

351.81

"1962"

A közlekedérendszet hangos kocsijával járják a várost. Ezúttal a fegyelmetlen gyalogosokat próbálják „tetten-érni”. Kora délelőtt van, ezek a legcsendesebb órák.

Baleset kapcsán sokat beszélnek a járművezetők hibáiról: a gyorsajtásról, szabálytalanságról. Alig emlegetjük viszont a fegyelmetlen gyalogjárók bűneit az utcai közlekedésben. Hadd beszéljenek erről a számok: Az idén 56 gyalogos halt meg saját gondatlansága miatt. Május 22-ig 345 közlekedési balesetet jegyeztek fel Budapestén. Ebből 141 a járókelők hibájából történt. A gyermekbalesetek száma: 33. A járművezetők mindössze hét gyerek-gázolásban vétkesek, a többről maguk a kicsik tehetnek.

Tilosban

Negyed tízkor érünk az Üllői út és Körút kereszteződéséhez. Fialat férfi sétál át éppen a síneken, holott a lámpa tilosat jelez.

— Körülnézttem — védekeznek. — Tudok vigyázni magamra, motorvezetői igazolványom is van... Igazán restellem — mondja ő — szinte megbánással. — Többé nem fordul elő...

Tíz perccel később a Rudas László utcánál állunk meg. Idős asszony iparkodik át a villamosok, autók között.

— Tessék elhinni, rendszeren szoktam az utcán járni. Sokat jövök-megyek, még sose volt velem baj. Itt az igazolványom. Szántó Dezsőnének hívnak.

— Hová sietett olyan nagyon, kedves néni?

— Haza.

— Nagy baj, ha öt perccel később lesz otthon?

— Dehogy... Messze van még az ebéldő. Ráerek...

Még el sem búcsúznunk, újabb fegyelmetlenség tanúi vagyunk. A 6-os villamos megáll, leszál egy középkorú asszony és a kocsii háta mögül egyenesen neki az útnak. A 6-os busz alig tudja kikerülni. Érthetetlen! Miért nem néz körül? — kérdezzük.

— Nem láttam rendőrt — mondja megszeppenve.

— És a buszt?

— Azt sem. Munkába megyek, nem érek rá az utcán nézelődni.

Arcáról leolvasható: hagyjanak békén, nem tartozik ez magukra. Köszönés nélkül hagy ott bennünket.

Vidéki vagyok

A Margit-híd budai hídfőjéhez megyünk, oda, ahol vasárnap súlyos kettős baleset történt egy — a busz előtt átszaladó — gyalogos miatt.

Bármerre nézünk, bőven találunk figyelmetlen járókelőket. Nem szeretnék általánosítani, de többségük — nő.

Marada Antalné Csillaghegyről jött be a városba 11 éves kislányával. Ugy sétáltak át a nagy forgalmú úton, mintha korzón lennének.

— Nem tudtam, hogy itt nem szabad átjönni. Ritkán járok a városban. (Mindenki ezzel kezd.) — De a következő mondatával elárulja magát: — Máskor mindig az aluljárón megyek át. Igazán...

— Vidéki vagyok én, kérem, nem ismerem a járást — mondja fél perccel később egy 78 éves néni, Szücs Mártonné. (Gondoltuk, a vásárra jött fel.) Csak az igazolványából látjuk: már tíz éve Pesten él.

— Mások is erre jöttek. Miért éppen minket szúrtak ki? — méltatlankodik Kleisz Ferencné.

Nem jött semmi

Falusi bácsi igyekszik át a villamosok között. Lélegzetelállító pillanat: majdnem egy szembejövő villamos és — amint ez elől elugrik — egy motorkerékpár alá kerül. Ijedten ér a járdára. Itt mi várjuk. Szinte sajnálom.

Tahitófaluból látogatott Pestre Debreczeni József, hatgyermekes családapa.

— Nem jött semmi — mondja ártatlanul. (Alig menekült meg!) — Körülnézttem... (Dehogy nézett!)

Arról beszélünk: mi lenne a családdal, ha öt baleset érne és hiába várnák haza? A „bűnös” meghatottan fogadkozik: — Soha nem lépek le figyelmeletlenül az útra. Köszönöm, hogy szóltak.

Mindig nagy tömeg verődött össze körülöttünk. A pesti ember szívesen mulat a — más kárán. Sokan megjegyzésekkel fűszerezték beszélgetéseinket. „Ilyen öreg és ugrál, mint a gyerek!” — feddték meg a 78 éves néni. „Ez is megérdemelné a pénzbürtöt!” — mondták másról. Különösen egy kövér asszony, karján kosarakkal, marasztalta el őket. Amikor elindultunk, még láttuk, lélekszakadva rohanni kezd a 6-os villamos után, s az már elindult, amikor felkapaszkodott az utolsó kocsira...

Fél óráig tartott csak a kirándulás. Mégis mondhatom: fegyelmetlenül, könnyelműen járunk az utcákon. Szerencsétlenségnek éppen nem voltunk tanúi, bár minden eset könnyen azzá válhatott volna. Vigyázzunk magunkra, pesti gyalogosok! Lukács Teréz